

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Gáál Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Gellérthegyi István ügyvéd által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség alperes ellen környezetvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2010. február 15. napján kelt 2.K.22.006/2009/7. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.K.22.006/2009/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a Kéken, a telephelyén 2007. június 6. és 2008. június 18. között összesen 2.617,172 tonna hulladékot vett át hulladék-nagykereskedelmi tevékenysége keretében. A telephelyen a fémhulladékot begyűjtötte, konténerekbe rakodta válogatás, előkezelés és hasznosítás nélkül és elszállította a feldolgozást végző székhelyére. A felperes a telephelyén a hulladékkezelésre engedéllyel nem rendelkezett.

A Felső-Tisza-vidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség a 2008. augusztus 1-jén kelt 12353-4/2008. számú határozatával a felperest 10.671.694 forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2009. augusztus 4-én kelt 14/5079-2/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt vitatva a bírság jogalapját és összezszerúságát.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (Hgt.) 3.§ n) és g) pontjára figyelemmel a Hgt. 14.§ (1) és (2) bekezdése alapján hulladékkezelőnek minősült, engedély nélkül hulladékkezelési tevékenységet végzett, így vele szemben a jogszerűen került sor bírság kiszabására. A felperes által hivatkozott Hgt. 15.§ (4)-(5) bekezdései a kereskedelmi szabályoknak megfelelő tevékenység végzésének és a hatósági engedély (telepengedély) beszerzésének kötelezettségét szabályozzák, nem érintik a hulladékbegyűjtési tevékenység végzéséhez előírt környezetvédelmi hatósági engedély beszerzésének kötelezettségét. Az alperes a bírság összegét a 271/2001.(XII.21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1.§ (2) és (5) bekezdése alapján mérlegelési jogkörében eljárva, figyelembe véve az ügy egyedi sajátosságait az alaphírság összegének legkisebb mértékében szabta ki a fizetendő bírság összegét. Az alperes a határozatában a mérlegelés szempontjairól számot adott, a határozatát megfelelően indokolta, a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, ezért az alperes határozata a Pp. 339/B.§-ában foglaltaknak megfelelt, nem volt jogszabálysértő, ezért az elsőfokú bíróság a felperes alaptalan keresetét elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat hozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet ellentétes a Hgt. 3.§ n) és 1) pontjával, a 15.§ (4) és (5) bekezdésével, az R. 1.§ (2) bekezdésével, 4.§ (2) bekezdésével, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1) bekezdésével. Hangsúlyozta, hogy a perbeli telephelyen hulladék-nagykereskedelmi tevékenységet végzett, amelynek végzéséhez - az elsőfokú hatóságtól kapott tájékoztatás alapján - nem volt szükség környezetvédelmi hatósági engedélyre. A telephelyre működési engedéllyel rendelkezett. A fémhulladék begyűjtési, a székhelyére változatlan formában történő továbbszállítási tevékenységének végzéséhez nem kell környezetvédelmi hatósági engedély, mert a tevékenysége csak a fémhulladék átvételére vonatkozott. Engedélyre csak abban az esetben lenne szükség, ha a további kezelés érdekében összegyűjtést és válogatást végzett volna. Sérelmezte, hogy a hatóságtól tájékoztatást kért, jogkövető módon igyekezett eljárni és a csekély súlyú, adminisztratív mulasztásra tekintettel a bírság aránytalan,

eltúlzott mértékben került kiszabásra, az R. kötelezően nem írja elő bírság alkalmazását. Vizsgálni kellett volna a bírság kiszabásakor mérlegelendő szempontokat, valamint a bírság mellőzésének lehetőségét is. Az alperes határozata a mérlegelés alá vont szempontokat és a bírság mellőzése kérdésében a hatóság álláspontját, a döntése indokolását nem tartalmazza. Kérte az európai bírósági gyakorlat figyelembe vételét, a bizalomvédelem és a jogbiztonság elve vizsgálatát.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Utalt arra, hogy a hulladék-nagykereskedelmi tevékenység végzéséhez szükséges környezetvédelmi hatósági engedély, nem elégséges a működési engedély. A felperes mulasztása nem csekély súlyú adminisztratív mulasztás, mert az adott tevékenységet engedély nélkül, jogellenesen végezte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A felperes által hivatkozott Hgt. 15.§ (4) bekezdése a hulladék kezelési engedéllyel rendelkező vállalkozás számára a hulladékok forgalmazására vonatkozóan írja elő a kereskedelmi jogszabályokban foglaltak betartását. A Hgt. 14.§ (1) bekezdése alapján hulladékkezelési tevékenységnek minősül a hulladék gyűjtése, begyűjtése, szállítása, előkezelése, tárolása, hasznosítása, ártalmatlanítása. A felperes e rendelkezés szerint hulladékkezelési tevékenységet végzett, mert a hulladékot begyűjtötte, ezért ennek a tevékenységnek a végzéséhez a Hgt. 14.§ (2) bekezdése és a 15.§ (3) bekezdése értelmében is környezetvédelmi hatósági engedély szükséges. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a Hgt. 3.§ n) pontjában foglalt, a begyűjtés fogalom-meghatározása szerint nem végzett hulladékkezelési tevékenységet, mert az „és” kötőszó után felsorolt további tevékenységeket nem végezte, így önmagában a hulladék átvétele nem minősül hulladékkezelésnek, azon belül is begyűjtésnek. A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a begyűjtés Hgt. 3.§ n) pontja szerinti definíciója alapján a hulladék átvétele a hulladék begyűjtése gyűjtőfogalom alá eső tevékenységnek minősül.

A felperes környezetvédelmi hatósági engedéllyel nem rendelkezett, ezért környezetvédelmi hatósági engedély nélkül végzett hulladékkezelési tevékenysége után a felperessel szemben jogszerűen került kiszabásra hulladékgazdálkodási bírság a Hgt. 49.§ (1) bekezdés b) pontja alapján. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy a bírság kiszabásának jogalapja fennállt.

A bírság összegszerűsége vonatkozásában a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet megalapozottnak találta. A bírság kiszabására az engedély hiányában végzett hulladékkezelési tevékenység - mint jogsértés - miatt került sor. Az engedély hiányában végzett tevékenység olyan jogsértés, amely nem tekinthető csekély súlyúnak, figyelembe véve az így végzett tevékenység időtartamát, a begyűjtött hulladék mennyiségét is. A Hgt. 49.§ (1) bekezdés b) pontja szerint ilyen jogsértés esetén a bírságfizetés kötelező szankció. A bírság mértékénél a hatóság figyelembe vette az enyhítő körülményeket (amelyeket az elsőfokú határozat negyedik oldal nyolcadik bekezdése részletesen tartalmazza), ezért az alpbírság legalacsonyabb mértékében szabta ki a fizetendő bírság összegét. A bírság kiszabása - mivel kötelező szankció - nem volt mellőzhető, továbbá a jogsértés sem volt csekély súlyúnak tekinthető, így a bírság kiszabásának mellőzése ez okból sem volt indokolt. A hatóság a határozatában a bírság kiszabása során mérlegelés alá vont szempontokról számot adott, a határozatát megfelelően indokolta, az eljárása során a Pp. 339/B.§-át nem sértette meg. Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel az alperes határozatát jogszerűen eljárva tekintette megalapozottnak és törvényesnek. A felperes által hivatkozott európai bírósági ítélet más tényállású ügyben, más irányelv alkalmazása kapcsán született, ezért azt irányadónak tekinteni nem lehet.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban a jogi képviselettel felmerült perköltsége megfizetésére, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2011. február 28.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági írnok